

2021_ANUL GOGA - ANUL TINERILOR OȚELIȚI (XLIV):

Goga ... flacăra incendiară?! - la Tribuna, devine conducătorul „tinerilor oțeliți”!

- opera de „pedagogie națională”?

șagunism - tribunism

„generație tînără” dela care așteptăm mai **multă putere și mai multă îndărătnicie în lupta noastră** de a fericii baremi pe cei de mâne cu norocul de care am fost lipsiți cei de azi! Nu cunosc o mai mare greșeală pentru soarta unui neam, decît înlocuirea faptei cu vorbe ...!

„Cuvîntătorii” trebuie să se retragă ...!

La „Tribuna”, Goga este flacăra incendiară neobișnuită.

*Douăzeci și patru de voinici ...
doctori în drept și medicină
și vre-o doi publiciști ...*

Voi nu ziceți: cine nu este cu noi, e împotriva noastră!

La luptă dar tineri români!

Goldiș n'a rămas oțelit, el a ajuns bătrîn și rău, pensionar cîrtitor și intrigant ...

Goga

Tinerii oteliti dela 1902, în 1911!

pe urmele lui Octavian Goga, gazetarul!

2021 Anul Goga - anul tinerilor oțeliți

Articolul „Generația Nouă”, a apărut în revista „Țara Noastră”, Sibiu, 9/22 martie 1908, nr. 11. Finalizăm reproducerea: «În izolarea noastră noi nu ne-am știrbit sufletul și ne-am întors acasă cu alte însușiri. Am adus sufletul oțelit de truda atâtor ani, în cari ne-am chinuit cu o limbă streină, am adus spiritul de repulsiune al demnității noastre jignite la tot pasul, am adus îndrăzneala credinții în ziua de mâne. Iată de ce credem noi în această „generație tînără” dela care așteptăm mai multă putere și mai multă îndărătnicie în lupta noastră de a fericii baremi pe cei de mâne cu norocul de care am fost lipsiți cei de azi. Iată de ce ne dor cuvintele dlui Iorga și ne ating cu asprimea lor neașteptată. Din scrisesele dlui Iorga, - dacă nu de altundeva, - ne-am însușit atâta mândrie, ca să respingem, aceste osânde aduse nouă tuturor».

În lucrarea „Publiciști precursori ai Marii Uniri” (Editura Facla, Timișoara, 1988), autorul Stelian Vasilescu, face câteva precizări: «Un alt articol din „Țara noastră”, intitulat „Vorbe”! începe astfel: „Nu cunosc o mai mare greșeală pentru soarta unui neam, decît înlocuirea faptei cu vorbe ... Rîndurile se aștern împotriva celor ce înlocuiesc fapta cu vorba. „Cuvîntătorii” trebuie să se retragă: „Trebuie să se statornicească o nouă înțelegere a datoriei către neam (...) Mai domol deci cu vorba ... Fapte, fapte cere ziua de azi”. Vorbe ale unui om de acțiune ce vor fi acțiune ce vor fi de actualitate totdeauna. În toate articolele de „politică internă” din „Țara Noastră”, scrise pentru cititorul

de la sat, e prezent îndemnul la pătrunderea culturii între săteni. Pentru că - Goga știa acest lucru - cu ei se va duce lupta politică de mîine, cu ei se va da bătălia pe front pentru reîntregirea neamului românesc. Latura educativă a scrisului lui Goga, despre care vorbesc, cu îndreptățire, cercetătorii publicisticii transilvănene, aici la „**Tara noastră**” a primit strălucire. După plecarea din redacția „**Lucașului**” de la Sibiu, va desfășura lupta la „**Tribuna**” din Arad (după ce încercase, împreună cu Chendi, să pună bazele ziarului de partid „**Lupta**”). Mesianismul lui, opera sa de „**pedagogie națională**” găsește aici, în paginile ziarului arădean, solul dorit. **La „Tribuna”, Goga este flacăra incendiară neobișnuită. Cel ce se născuse în anul în care o parte a conducerii politice a românilor transilvăneni proclama „pasivismul” va deveni, la Tribuna, un „activist” deosebit de temut.** Reproducem articolul „**Tinerii oțeliți dela 1902**”, din „Tribuna” Arad, 3/16 Decembrie 1911: «Partidul național și mai ales comitetul treceau prin o nouă criză. Bătrânii noștri de atunci, cu firea lor conservatoare, în frunte cu diplomatul Mocionyi și cu cei dela „Drapelul”, urmați de Aurel Mureșianu dela mica „Gazeta” și dela „Tribuna” autorizată din Sibiu, pledau cu toții pentru menținerea dărză a tacticei de pasivitate pentru starea în neacțiune a partidului. **Ei propuneau cu toții liniște și așteptare a unor vremi mai bune, când s'ar putea ivi vr-un ministru maghiar mai generos, care să dea poporului român vechile drepturi suspendate de Hieronymi.** Era în acei ani o adevărată somnolență și mahmureală pe toată întinderea ..., încât aproape să nu mai fie nimeni, ca să îndrăznească a se ridica împotriva acestei stări divine. Nota cea mai lăudabilă o făcea „Tribuna”, inspirată de un comitet răslețit. Și a fost un adevărat nou pentru opinia publică momentul, când a vestit, că foaia autorizată din Sibiu își închide Taraba, amuțind pentru veșnici în brațele comitetului, ca un fel de prevestire stranie a soartei, ce era să înceată mai târziu „Lupta” autorizată din Budapesta, care s'a prăpădit în aceleași condiții și în aceleași brațe duioase. Ce era deci mai firesc, decât, împotriva curentului acela de tembelisme, să se ivească voci e opoziție și apeluri tot mai sumare la o schimbare a situației? Problemele acelea din nenorocire nu purcedeau din cercurile oficiale, unde și pe atunci se pescuia în ape tulburi după „trădători”, ci unește suflete mai tinere, mai mobile, mai crezute în forțele lor. Tinerimea noastră trecuse tocmai prin epoca de entuziasm a unor memorandiști și ieșise, oțelită, de prin universitățile din țară și din străinătate, aducând cu sine o pregătire mai temeinică și mai pricepătoare a duhului vremii. Iar văzând vremea grea, ce dăinuia asupra vieții politice de acasă, s'a născut în mulți **rîvna de a urni în loc carul cuvenit în drumul de luptă.** Două foi proaspete, ivite sprintene și îndrăznețe, „**Tribuna Poporului**” din Arad și „**Revista Orăștiei**”, au fost cele dintâi ziare neoficiale, cari au arborat steagul ... pentru problema nouă, ce se înfrigura în rîndurile mai tinere, cu scopul de a scoate inerția politică și neputința de a părăsi câteva preocupări învechite. Iar din cuvintele, ivite în coloanele lor, focul protestării a prins cu încetul să se răspândească și să câștige aderenți, ca orice cauză dreaptă. Și într'o bună zi – a fost ... ianuarie 1902 și zece ani se împlinesc de atunci – iată o grupare de tineri, organizată! **Douăzeci și patru de voinici din cele patru unghiuri ale româniei din Ungaria și Ardeal, doctori în drept și medicină și vre-o doi publiciști,** se adună la un loc și-și iscălesc o mărturisire de credință în programul ziarului lor, scos la Orăștie, cu titlul simbolic „**Libertatea**” ei ș'au creat o „**Tribună liberă**” și ș'au propus pe față ca „ascultând de glasul convingerii noastre intime, cum și de glasul timpului, vom stăruii pentru schimbarea tacticei de pasivitate, în parlament, în activitate” ... Așa dar „**Libertatea**” nu era supusă nici unei restricțiuni de gândire din partea oficială a comitetului. Ea era un organ independent, liber de a avea o credință proprie asupra situației și a moravurilor. Gruparea din jurul ei era, evident, o grupare de reforme, cu o tendință de a schimba idei generale din viața politică.

Și însuflețirea lor pentru asta era destul de fanatică. Așa, de pildă, găsim pe d. Bontescu Victor, un june abia de 24 ani pe atunci „nici blond, nici brun” și cu „cu părul lung, când nu se tunde”, cât de sincer combătea primejdia vorbelor goale, ce venia din partea unor fruntași: „Haid! – zicea oțelitul de acum 10 ani - să ne recunoaștem sincer greșala Nu! Crima, pe care am comis-o, față de noi înșine și față de neamul întreg, este că ne-am îmbătat și noi și pe neamul nostru cu fraze numai, cu proteste energice și cu paradări fără rost. Suntem nu numai de compătimit, dar și ridicoli de-a binele. Să mă ierțați” etc ... Lozinca asta a tinerilor era îndreptată și acum zece ani împotriva moravurilor politice uzate și a lipsei de idei nouă. Și nu că speriați, când vă destăinuiesc, că tot atunci chiar dl. Goldiș era un perfect oțelit și scria în „Tribuna” din Arad cuvinte de admirație la adresa grupărei din Orăștie, salutându-o cu următoarele bombasticisme de solidarizare.

Iată ce le scrie: „**La luptă dar tineri români! Voi nu ziceți: cine nu este cu noi, e împotriva noastră!** Și adevărat vorbiți. **Lăsați în voia Domnului pe cei slabi, ori răi, ori proști.** Ce vă pasă de potrivnic! **Luptați și mergeți înainte!** Că bătrânii vor murmura și vor da din cap și din umeri! Cei lipsiți de duhul vieții românești vor șopti și se vor îngrișa din valoarea luptei voastre, dar nefericirea vieții lor să nu vă tulbure gândul. Așa să faceți voi, tineri români! ...” și așa au făcut tinerii de atunci, dar **Goldiș n'a rămas oțelit, el a ajuns bătrân și rău, pensionar cârtitor și intrigant** și astăzi nu-și mai amintește de sentimentele sale față de tinerimea dela 1902, care știa să respecte „**glasul convingerii intime**” și „**glasul timpului**”, ce le cerea un mod independent de a munci. Acțiunea tinerilor a trebuit să pătrundă, îndeosebi când agitația a încăput pe energica mână și pe respectul cuvânt al dlui Aurel Vlad. Într'un articol despre „**Direcția nouă**”, el recunoaște cel dintâi, că această direcție s'a pornit: **-Astăzi neorientarea este ca ne-altădată.** Solidaritatea oamenilor noștri politici de azi e o frază deșartă, cu care le place a se amăgi, în realitate însă ea numai în neactivitate se manifestează».

(va urma)

Marius HALMAGHI

Sursa online:

<https://www.tribuna.ro/stiri/cultura/2021-anul-goga-anul-tinerilor-oteliti-xliv-goga--flacara-incendiara-la-tribuna-devine-conducatorul-tinerilor-oteliti-opera-de-pedagogie-nationala-161105.html>

The screenshot shows the Tribuna.ro website interface. At the top, the Tribuna logo is displayed with the tagline "Dintotdeauna pentru totdeauna!". Below the logo is a navigation menu with categories: Eveniment, Actualitate, Stiri de pe strada mea, Sport, Cultura, Sanatate, Timp liber, Tribuna femeilor, and Descopera lumea. The main content area displays the article title: "2021-Anul Goga, anul tinerilor oțeliți (XLIV): Goga ... flacăra incendiară?! - la Tribuna, devine conducătorul „tinerilor oțeliți”! - opera de „pedagogie națională”?". The author's name, Marius HALMAGHI, and the publication date, 31.10.2021 at 22:55, are shown. Below the text, there are statistics: 144 vizualizari and 0 comentarii. A small image of a yellow bus and a blue car is visible on the right side of the article preview.

În: *Tribuna*, 31 octombrie 2021